

Al De Boeck, De Standaard, 23.09.2006, ****

De verscherpte ensembles 'Amorroma', 'Traces' en 'Zefiro Torna' zijn hierbij de verantwoordelijken voor een moeilijk te verbeteren concept van muzikale overstijging.

Het album opent met een ingetogen pavane op sopraansax (Philippe Laloy, Traces), bas en viola da gamba sluiten aan, het ensemble vervolledigt zich en laat tegelijk de doedezak even los. Traditioneel, klassiek en jazz tonen zich meteen in een ongemeen geslaagde driehoeksverhouding. Els Van Laethem doet haar Huelgasroots weer alle eer aan maar gaat even gezwind mee in de improvisaties. Er zijn Bulgaarse toonaarden, er zijn Ierse en Schotse invloeden en er zijn bourrées, er is Barok en Mexicaanse zarabanda. Er is vanalles, het wemelt van de hoogstandjes, maar evengoed is er eenvoud.

Dit is puur luistergenot, is het resultaat van acht niet te onderschatten creatieve musici.